

27 Μαΐου 2020

Η Ανάληψη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Anthony Bloom (Metropolitan of Sourozh (1914- 2003))

(Πρ. 1. 1-12, Λκ. 24.36-53)

Ἡ Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς σημαντικοὺς κρίκους τῆς ἀλυσίδας τοῦ αἰώνιου ἀνθρώπινου πεπρωμένου. Ἡ ἱστορία ἀρχίζει τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ Θεὸς καλεῖ τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία στὸ εἶναι μὲ τὸν Παντοδύναμο δημιουργικὸ Του Λόγο. Ὁ κόσμος αὐτὸς τοποθετεῖται ἀπέναντι στὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὸ δημιουργικὸ Λόγο καλεῖται ὄχι ἀπλῶς στὴν παροδικὴ ζωὴ ἀλλὰ στὸ νὰ παραμείνει αἰώνια μέσα στὴ χαρὰ καὶ τὴ δόξα τοῦ Κυρίου του. Τὸ πεπρωμένο τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου γεννιέται μὲ μία προσφορὰ ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ μακαριότητα τῆς φιλίας μαζί Του μέχρι τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Όταν ύστερα ο άνθρωπος αποσκίρτησε από το Θεό, όταν έξ αιτίας τής προδοσίας του ανθρώπου το σύμπαν παραδόθηκε στη φθορά ο Θεός δεν απόσυρε τήν αγάπη Του, δὲ μᾶς ἐγκατέλειψε. Ο Θεός δὲν ἔγινε ποτὲ ἕνας ἀπέξω γιὰ τὸν κόσμον Του, οὔτε στὶς ὥρες τῆς ζωῆς τοῦ Παραδείσου οὔτε καὶ στὰ χρόνια καὶ τοὺς αἰῶνες τῆς πτώσης. Ἐργαζόταν ἀδιάκοπα μέσα στὸν κόσμον ζωντανεύοντας στὶς ἀνθρώπινες καρδιές κάθε τι τὸ καλὸ καὶ ἀληθινὸ, στέλνοντας τοὺς φύλακές Του ἀγγέλους, τοὺς προφήτες Του καὶ τοὺς ἀγγελιαφόρους τοῦ λόγου Του. Όταν τέλος ὠρίμασαν οἱ καιροί, ὁ ἴδιος ὁ Κύριος εἰσῆλθε προσωπικὰ στὴ ζωὴ τοῦ κόσμου. Μὲ τὴν ἐνσάρκωσή Του ὁ Θεός εἰσῆλθε στὸ ἱστορικὸ πεπρωμένο τοῦ ἀνθρώπου διαγράφοντας ἔτσι τὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα στὸ ἱστορικὸ αὐτὸ πεπρωμένο καὶ τὴ Θεϊκὴ αἰωνιότητα. Ἐνωσε ἀκόμα μὲ τὸν ἑαυτό Του, μὲ τὴ Θεϊκὴ Του φύση ὀλόκληρη τὴν κτίση Του – τὴν ἀνθρώπινή μας σάρκα τὴν ὁποία φόρεσε ὄχι γιὰ ἕνα ὀρισμένο χρονικὸ διάστημα ἀλλὰ γιὰ πάντα, τὴ γῆ μας, τὸ στερέωμα – καὶ ἀπέδειξε ἔτσι τὶς ὑπέροχες τῆς ἰδιότητες καὶ τὴ δόξα τῆς: τὸ κάθε θεϊκὸ δημιούργημα εἶναι ἱκανὸ ὄχι ἀπλῶς νὰ συναντήσῃ τὸ Θεὸ ἀλλὰ καὶ νὰ εἶναι πνευματοφόρο, Θεοφόρο.

Ὁ κτιστὸς κόσμος ὄχι μόνο δὲν καταστράφηκε ἀπὸ τὴν ἐπαφή του μὲ τὸ αἰῶνιο καὶ τὴν ἔνωσή του μὲ τὴ θεϊκὴ φωτιὰ ἀλλὰ ἀντίθετα ἀναζωογονήθηκε, μεταμορφώθηκε καὶ πῆρε τὴν ἀληθινὴ ἀξιοπρέπειά του, εἰσῆλθε στὸ ἀληθινὸ πεπρωμένο τῆς Δημιουργίας. Οὔτε κι αὐτὸ ὅμως δὲ στάθηκε ἀρκετό. Όταν ὁ Χριστὸς μὲ τὸ θάνατό Του νίκησε τὸ θάνατο ἀναλήφθηκε στὸν οὐρανὸ καὶ ἀνεβαίνοντας στὰ βάθη τῆς θεϊκῆς ἀκαταληψίας ὁ Κύριος πῆρε τὴν ἀνθρώπινή μας φύση, τὴ σάρκα ποὺ δέχτηκε ἀπὸ τὴν Παρθένο, τὴν ὕλη τοῦ κτιστοῦ κόσμου, μαζί Του μέσα στὸ Μυστήριον τῆς Τριάδας.

Ὁ Χριστὸς ἀναλήφθηκε στὸν οὐρανὸ τὴν ἡμέρα ἐνὸς εὐλογημένου καὶ ὑπέροχου χωρισμοῦ ὁ ὁποῖος ἀποδείχτηκε πὼς δὲν ἦταν μία ἀπομάκρυνση, διότι μὲ τὸ νὰ ἀναληφθεῖ στοὺς οὐρανοὺς ὁ Κύριος δὲν ἔφυγε μακριὰ μας. Ὁ οὐρανὸς δὲν εἶναι τὸ στερέωμα, μία ὀρισμένη ἀπόσταση ἀπὸ ἐμᾶς ἀλλὰ τὸ μυστήριον τῆς πανταχοῦ Θεϊκῆς Παρουσίας, ἡ δόξα τὴν ὁποία εἶχε ὁ Χριστὸς πρὶν ἀπὸ τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου. Όταν δὲ ὁ Χριστὸς λέει: «εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι» (Ματθ.16.24), δὲ μᾶς λέει ἀπλῶς ὅτι κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παροδικῆς ὑπαρξῆς μας ὀφείλουμε νὰ ἀποδεσμευτοῦμε ἀπὸ τὴν κάθε μορφή ἀγάπης τοῦ ἑαυτοῦ μας, νὰ δεχτοῦμε τὸ βάρος τῆς ἐπίγειάς μας ζωῆς καὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε, πρῶτα ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀπ' ἐκεῖ στὴ Γεθσημανῆ καὶ τὴ δίκη καὶ τὸ σταυρὸ, οὔτε ἀκόμα μόνο ὅτι ἐκεῖνος ποὺ θὰ τὸν ἀκολουθήσῃ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ ἀναστηθεῖ καὶ πάλι τὴν ἔσχατη μέρα: ἀνοίγει μπροστὰ μας ἀκόμα μεγαλύτερες δυνατότητες.

Καλούμαστε νὰ Τὸν ἀκολουθήσουμε καὶ σύμφωνα μὲ τὸ δικό Του λόγο (Ίω. 17.24) νὰ εἴμαστε ἐκεῖ πού εἶναι καὶ Ἐκεῖνος, μέσα στὴν αἰώνια δόξα τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ.

Ἐξοχότερα ἀπὸ δέκα μέρες θὰ γιορτάσουμε τὴν Πεντηκοστή. Περιμένουμε πὼς θὰ μπορέσουμε νὰ δεχτοῦμε τὴ Δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὅσον μὲ τὸ βάπτισμα ἔχουμε γίνει, μέχρις ἐνὸς ὀρισμένου σημείου τουλάχιστο, τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐφ' ὅσον γιὰ χρόνια τώρα παίρνουμε τὴ θεία Κοινωνία. Μέσω τῆς δωρεᾶς αὐτῆς ἡ ἀνανεωμένη μας ἀνθρωπότητα μπορεῖ νὰ πυρποληθεῖ μὲ τὴ φωτιὰ τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Ἄς προετοιμαστοῦμε εὐλαβικὰ καὶ προσεκτικὰ ὥστε νὰ γίνει πράγματι δυνατὴ ἡ ἀνανέωση τῆς ζωογονητικῆς καὶ μεταμορφωτικῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἄς ἔλθουμε ἐκεῖνη τὴ μέρα στὴν ἐκκλησία ἕτοιμοι νὰ ξεκινήσουμε μέσα στὸ Χριστὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μίᾳ καινούρια ζωῆ καὶ νὰ γίνουμε πραγματικὰ καὶ ὄχι μόνο στὰ ὄνειρά μας αὐτὸ πὸ ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος Ἀντιοχείας ὀνομάζει τὸ ζωντανὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὸν «ὀλοκληρωμένο Χριστό», ὅπου ἐνοικεῖ ἡ πληρότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δεχόμενοι λοιπὸν τὸ Πνεῦμα αὐτὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς υἰοθεσίας ἃς γίνουμε – ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Εἰρηναῖος τῆς Λυῶν μὲ ἀκόμη περισσότερη τόλμη – «ὁ Μονογενῆς Γιὸς τοῦ Θεοῦ μέσα στὸ Μονογενῆ». Εἶθε ἡ εὐλογία καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου νὰ εἶναι μὲ ὅλους μας.

Πηγή: agiazoni.gr